

82/23. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2023. május 17.

A Törvényszék ítélete a T-321/20. sz. | enercity kontra Bizottság ügyben

A Törvényszék megállapítja, hogy az enercity német önkormányzati gazdálkodó szervezet által – az E.ON termelőeszközei RWE általi felvásárlásának Bizottság általi jóváhagyásával szemben – benyújtott kereset elfogadhatatlan

A Törvényszék ebben az összefüggésben azon, ez idáig még nem tárgyalt kérdést tisztázza, hogy a piacfelmérés elvégzésére szolgáló kérdőív Bizottság általi megküldésével kapcsolatban miként alakul a bizonyítási teher

2018 márciusában a német jog szerint alapított RWE AG és E.ON SE társaság bejelentette, hogy három összefonódás révén összetett eszközcsereát kíván megvalósítani.

Az első ügylet keretében az RWE, amely több európai országban az energiaellátási lánc egészében tevékenykedik, kizárólagos vagy közös irányítást kívánt szerezni az E.ON – több európai országban tevékenykedő villamosenergia-szolgáltató – bizonyos termelőeszközei felett. A második ügylet abban állt, hogy az E.ON megszerzi az RWE leányvállalata, az innogy SE energiaelosztással és -kiskereskedelemmel kapcsolatos tevékenységei, valamint bizonyos termelőeszközei feletti kizárólagos irányítást. Ami a harmadik ügyletet illeti, az előírta, hogy az RWE 16,67%-os részesedést szerez az E.ON-ban.

2018. július 24-én az enercity AG német önkormányzati gazdálkodó szervezet, amely energiát termel és szolgáltat Németországban, közölte az Európai Bizottsággal, hogy részt kíván venni az első és a második összefonódásra vonatkozó eljárásban, következésképpen meg kívánja kapni az azokkal kapcsolatos dokumentumokat.

Miután az első összefonódást 2019. január 22-én bejelentették a Bizottságnak, ez utóbbi többek között piacfelmérést folytatott, amelynek keretében kérdőívet küldött bizonyos vállalkozásoknak. 2019. február 26-i határozatában¹ (a továbbiakban: vitatott határozat) a Bizottság ezen összefonódást a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánította.

Az enercity² e határozattal szemben megsemmisítés iránti keresetet nyújtott be, amelyet a Törvényszék kibővített negyedik tanácsa mint elfogadhatatlant elutasított, mivel a vitatott határozat az önkormányzati gazdálkodó szervezetet nem érintette személyében. Törvényszék e megállapítást megelőzően többek között azon, ez idáig még

¹ Az összefonódást (M.8871 – RWE/E.ON Assets ügy) a belső piaccal és az EGT-Megállapodással összeegyeztethetőnek nyilvánító, 2019. február 26-i C(2019) 1711 final európai bizottsági határozat.

² Megjegyzendő, hogy e határozattal szemben másik tíz vállalkozás is megsemmisítés iránti keresetet nyújtott be. E keresetek mindegyike vagy elfogadhatatlanként, vagy pedig érdemben elutasításra került. Lásd az összefüggő ügyek sorát: 2023. május 17-i EVH kontra Bizottság ítélet, [T-312/20](#), Stadtwerke Leipzig kontra Bizottság ítélet, [T-313/20](#), GWS Stadtwerke Hameln kontra Bizottság ítélet, [T-314/20](#), TEAG kontra Bizottság ítélet, [T-315/20](#), Naturstrom kontra Bizottság ítélet, [T-316/20](#), EnergieVerbund Dresden kontra Bizottság ítélet, [T-317/20](#), eins energie in sachsen kontra Bizottság ítélet, [T-318/20](#), GGEW kontra Bizottság ítélet, [T-319/20](#), Mainova kontra Bizottság ítélet, [T-320/20](#), valamint Stadtwerke Frankfurt am Main Holding kontra Bizottság ítélet, [T-322/20](#).

nem tárgyalta kérdést vizsgálja, hogy a piacfelmérés elvégzésére szolgáló kérdőív Bizottság általi megküldésével kapcsolatban miként alakul a bizonyítási teher.

A Törvényszék álláspontja

Előzetesen a Törvényszék emlékeztet arra, hogy EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében természetes vagy jogi személy csak akkor nyújthat be keresetet más személynek címzett határozat ellen, ha az említett határozat őt közvetlenül és személyében érinti.

E tekintetben a Törvényszék megerősíti, hogy a vitatott határozat az enercityt közvetlenül érinti, mivel e határozat, amely lehetővé tette az első összefonódás azonnali megvalósítását, alkalmas volt arra, hogy az érintett piacok helyzetének azonnali megváltozását eredményezze.

Ami az enercity személyében való érintettségét illeti, a Törvényszék emlékeztet arra, hogy egy összefonódást a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozat esetén valamely, ezen összefonódásban részt nem vevő vállalkozás személyében való érintettségét egyrészt a piaci helyzete érintettségének, másrészt pedig a közigazgatási eljárásban való részvételének függvényében kell meghatározni. Ez utóbbi kérdést illetően az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy noha a harmadik személy vállalkozás közigazgatási eljárásban való tevőleges részvétele olyan tényezőnek minősül, amelyet e vállalkozás megsemmisítés iránti keresete elfogadhatóságának megállapítása érdekében egyéb sajátos körülményekkel egyetemben rendszeresen figyelembe vesznek, az eljárásban való egyszerű részvétel önmagában nem elegendő e vállalkozás személyében való érintettségének megállapításához.

Márpedig a jelen ügyben a Törvényszék mindjárt az elején megjegyzi, hogy az enercitynek az első összefonódásra vonatkozó közigazgatási eljárásban való részvétele nem vitatott. Ugyanakkor az ezzel kapcsolatban benyújtott bizonyítékok alapos vizsgálatát követően a Törvényszék megállapítja, hogy azok nem elegendőek e részvétel „aktív” jellegének bizonyításához. A Törvényszék ugyanis közelebről úgy ítéli meg, hogy az enercity által e részvétel keretében megfogalmazott észrevételek – amelyekhez noha fűződik bizonyos érdekek, és amelyeket a Bizottság megvizsgált – a kérdéses összefonódás érintett piacra gyakorolt hatásainak értékelése szempontjából nem voltak meghatározóak.

E megállapítást nem kérdőjelezi meg az enercity lényegében arra alapított érvelése, hogy a Bizottság szervezeti egységei vele szemben nem jártak el gondosan sem akkor, amikor megküldték neki a piacfelmérési kérdőívet, sem pedig akkor, amikor elbírálták azon kérelmét, hogy ismerjék el számára az érdekelt harmadik fél minőséget.

Amennyiben az enercity azt állítja, hogy az említett kérdőívet nem kapta meg, a Törvényszék mindenekelőtt leszögezi, hogy a Bizottságnak kell bizonyítania, hogy azt megküldte. E tekintetben a Törvényszék megállapítja, hogy a Bizottság pervezető intézkedést követően több bizonyítékot is bemutatott annak alátámasztására, hogy a vitatott dokumentumot megküldte az enercitynek.

Ezt követően az enercity azon érvére válaszolva, miszerint a Bizottság a kérdőívet téves címettnék, azaz az enercity sajtófelelősének küldte meg, a Törvényszék megjegyzi, hogy egy ilyen személytől, aki valamely uniós intézménytől nemcsak elektronikus levelet, hanem faxüzenetet is kap, ésszerűen elvárható, hogy a lehető leghamarabb tájékoztassa az említett intézményt arról, hogy hibás címettet jelölt meg. Ezenkívül e személynek arra is lehetősége volt, hogy vállalata jogi vagy kereskedelmi részlegéhez forduljon annak érdekében, hogy tájékoztassa azt e dokumentumok átvételéről.

Mindenesetre, még ha az enercity a kitöltött kérdőívet vissza is küldte volna, pusztán e körülmény nem lett volna alkalmas arra, hogy a közigazgatási eljárásban való részvételét aktívnek minősítse, az enercityt pedig az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében egyénítse.

Végül, noha az enercity azon kérelme, hogy a meghallgatási tisztviselő ismerje el számára az érdekelt harmadik fél minőséget, e vállalkozás azon szándékára utaló valószínűsítő körülménynek minősül, hogy részt vegyen a kérdéses összefonódásra vonatkozó eljárásban, a Törvényszék azt sem ismeri el, hogy egy ilyen kérelem meghatározhatná a

részvételének „aktív” jellegét, mivel az ilyen minősítés az érintett vállalkozás olyan cselekményeinek bizonyítását követeli meg, amelyek alkalmasak lettek volna arra, hogy a szóban forgó eljárás kimenetelét befolyásolják.

E körülmények között, amelyekből kitűnik, hogy az enercity nem vett részt aktívan az első összefonódásra vonatkozó eljárásban, ezenkívül figyelembe véve a piaci helyzetének érintettségére vonatkozó különleges körülmények hiányát, a Törvényszék megállapítja, hogy a vitatott határozat e vállalkozást nem érinti személyében. Így a Törvényszék megállapítja, hogy az enercity nem bizonyította keresetösségi jogát, következésképpen e vállalkozás keresetét mint elfogadhatatlant elutasítja.

EMLÉKEZTETŐ: A megsemmisítés iránti kereset az uniós intézmények uniós joggal ellentétes jogi aktusainak megsemmisítésére irányul. Bizonyos feltételek mellett a tagállamok, az európai intézmények és a magánszemélyek indíthatnak megsemmisítés iránti keresetet a Bíróság és a Törvényszék előtt. Ha a kereset megalapozott, az uniós bíróság megsemmisíti a jogi aktust. Az érintett intézménynek a jogi aktus megsemmisítése miatt esetleg kialakult joghézagot orvosolnia kell.

EMLÉKEZTETŐ: A Törvényszék ítéletével vagy végzésével szemben a Bírósághoz lehet fellebbezni, kizárólag jogkérdésekben. A fellebbezésnek főszabály szerint nincs halasztó hatálya. Ha a fellebbezés elfogadható és megalapozott, a Bíróság hatályon kívül helyezi a Törvényszék határozatát. Ha a per állása megengedi, a Bíróság a jogvitát maga is érdemben eldöntheti. Ellenkező esetben a Bíróság az ügyet visszautalja a Törvényszék elé, amely kötve van a fellebbezési eljárás során a Bíróság által hozott határozathoz.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Törvényszéket.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

Kövesse a híreket!

